

Nr. 4 optaget et tidligere Forslag; thi vi kunne ikke bringe ud af vor Tanke, at det er absolut rigtig, at Sogneraadene faae Indstillingsret. De maae absolut være bedre kjendte med de enkelte Personer i Communen, end Herredsfogden paa nogen Maade kan være, thi han kan kun tage Enkelte for sig og spørge dem, hvem de ansee for at være skiftet til dette Hverv, medmindre han af egen Drift vil henvende sig til Sogneraadet, hvilket rigtignok staaer ham frit for. — Jeg kan ikke negte, at den Afstemningsorden, den ærede Formand har fastsat med Hensyn til Forslagene under Nr. 6 og 7, har forundret mig lidt; thi det forekommer mig, at de Forslag, der ligge længst fra Lovforslaget, i Reglen skulle afstemmes før de andre til samme Paragraph, men da den ærede Formand har truffet denne Afgjørelse, skal jeg underkaste mig den. Jeg indrømmede sidst, at en Betaling af 64 β . til Lægen ikke var formeget, og jeg har endnu den samme Mening; men jeg tænkte derved nærmest paa Lægesehn paa Landet, hvorimod jeg skal tilstaae, at jeg glemte Lægesehn i Byerne; der er 4 Mark maaskee vel meget. Jeg har imidlertid her nærmest tænkt paa den Forskjel, der vil fremkomme med Hensyn til de Fattige i Byerne og i de Kredse paa Landet, der ere saa heldige at have Læger, i Modsetning til de Fattige paa de Steder paa Landet, hvor der ikke er Læger, thi de Første skulle betale 4 Mk., medens de Andre efter Udvalgets Forslag slippe med det Halve. Den Urimelighed, som derved fremkommer, medfører, at jeg ikke kan slutte mig til Udvalgets Forslag. Jeg havde oprindeligt tænkt aldeles at udskyde Lægerne fra denne Forretning; men paa Grund af den korte Frist, der var sat til at indgive Endringsforslag — dette være ikke sagt for at gjøre den ærede Formand nogen Behreidelse i den Henseende — kunde jeg ikke samle saamange Stemmer, som der fordrebes til at stille et saadant Forslag, ellers havde jeg villet foreslaae at fritage Lægerne for denne Bestilling. Jeg kan altsaa ikke Andet end anbefale vort Forslag. Det er maaskee ikke saa heldigt affattet, men det er jo muligt, at vi faae Leilighed til at gjøre det bedre, inden Forslaget bliver til Lov.

Steenstrup: Jeg maa anerkjende, at det foreliggende Lovforslag medfører en betydelig Forbedring i den nuværende Tilstand; men jeg kan dog ikke negte, at der findes Bestemmelser deri, som lide af en vis Halvhed. Man søger her at træffe betryggende Foranstaltninger imod, at Noget, som ikke er død, skal ansees for at være det, men det forekommer mig rigtignok, at man kun halvt har gjort det Skridt, man vilde gjøre. I § 3 er det bestemt, at naar Eighn foretages af Andre end Lægen, kan det ikke afholdes, før 3 Dage ere forløbne efter Døden, og i § 5 siges der, at naar Eighnsmandene faae Forbudning om, at Dødsaarjagen forjener Justitsvæsenets Opmærksomhed, skulle de uophødelig melde det til Politimesteren. Man kan nu ganske vist ikke negte, at de affhyeligste Forbrydelser i vore Dage, og navnlig i den sidste Tid, ere tiltagne i en ganske foruroligende Grad, og naar her foreligger en Lov, som berører et Punkt, hvor Forbrydelser med meget stor Lethed kunne begaaes, gad jeg dog spørge, om det forsaavidt denne Lov sigter til at forebygge Forbrydelser eller i alt Fald til at opdage Gjerningsmanden i stor Hast, er Veien dertil, at man først 3 Dage efter, at En er død paa en voldsom Maade, skal melde det til Politiet? Naar dette skal sættes i Bevægelse i saadanne Sager, maa det naturligtvis skee snarest mulig, hvis der skal være Udsigt til at komme tilbunds i den Gjerning, der formeentlig har fundet Sted. Selv affæet fra Forbrydelser, forekommer det mig, at der er noget Underligt i, at man — om jeg saa maa sige — indsætter 2 Instanser for at erklære, om et Menneske er død eller ikke. Første Instans er vedkommende Persons nærmeste Omgivelser, thi naar de antage, at Vedkommende er død, er han død, og denne Kjendelse bliver staaende ved Magt, indtil Synsmændene efter 3 Dages Forløb komme og undersøge, om de ogsaa kunne erklære ham for død. Naar der skal være virkelig Control med, at Ingen ansees for død, som ikke er det, er det aldeles klart, at Controlten maa skee før 3 Dages Forløb. Nu veed jeg nok, at der gjøres den Indvendning, at Dødsstegn, kjendelige for Lægmand, først ere tilstede efter 3 Dages Forløb efter